

Către,
Înalta Curte de Casație și Justiție
Dosar nr.31093/3/2007
Termen 04.11.2009

DOMNULE PREȘEDINTE

Subscrisa, Raluca Năstase, cetățean român, domiciliată în str. Partizanilor nr. 1, bl. M11, sc.1, et. 7, ap.29, sector 6, București, și cu domiciliul procesual ales în piața Charles de Gaulle nr. 13, sector 1, București, unde solicităm comunicarea actelor de procedură, persoana desemnată pentru comunicarea actelor de procedură fiind Mihail Oțelea, în calitate de recurentă în prezenta cauză

În contradictoriu cu:

Toma Aurica, domiciliată în București, sectorul 1, Calea Victoriei nr. 40 – 46, sc. A, et. 8 ap, 23, sector 1, București,

Eden LLC, societate comercială având sediul procesual ales la Brașov, la cabinet de avocat Oana Laura Echim, având sediul în str. Soarelui nr. 1A, ap. 19, județul Brașov;

Apromatco SA, cu sediul în București, str. Lipscani nr. 33, sector 3 și cu domiciliul procesual ales la avocat Bogdan Dumitru din str. Domnița Anastasia nr.3, ap.4, sector 5 București,

În conformitate cu prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992 republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, (în continuare „Legea Curții Constituționale”) formulăm prezenta

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

A prevederilor art. 56 din codul de procedură civilă care dispun:

„Apelul sau recursul făcut de către cel care intervine în interesul uneia din părți se socotește neavenit dacă partea pentru care a intervenit nu a făcut ea însăși apel sau recurs.”

Învederăm faptul că sunt încălcate prevederile art. 21 alin.1, 2 și 3 din Constituție, privitoare la accesul liber la justiție, care dispun:

„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”

Pe cale de consecință, solicităm instanței de judecată să dispună sesiarea curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate sus menționată și, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. 5 din Legea Curții Constituționale, să dispună suspendarea prezentei cauze până la data la care Curtea Constituțională se va pronunța cu privire la constituționalitatea prevederii atacate.

I. Scurte considerații cu privire la îndeplinirea condițiilor necesare pentru sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 din codul de procedură civilă.

1. Potrivit art. 29 alin. 1 și 3 din Legea Curții Constituționale: „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia. (...) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.
2. Învederăm faptul că subscrisa invocă neconstituționalitatea unei dispoziții prevăzute în Codul de Procedură Civilă, lege organică, fapt care atrage competența instanței de contencios constituțional de soluționare a excepției.
3. De asemenea, excepția este într-un proces aflat pe rolul instanței de judecată, mai exact în recurs.
4. Curtea Constituțională nu s-a pronunțat printr-o decizie anterioară cu privire la neconstituționalitatea textului de lege contestat.
5. Există evidentă legătură între excepția de neconstituționalitate ridicată și soluționarea cauzei practic prin aplicarea ad literam a dispozițiilor art. 56 din codul de procedură civilă, subscrisei i-ar fi respins recursul ca inadmisibil.

II. Scurte considerații cu privire la fondul excepției

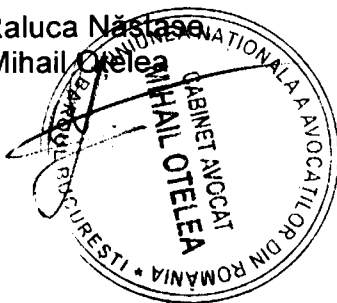
6. Prin intermediul cererii de chemare în judecată, reclamanta Toma Aurica (acționar minoritar în societatea pârâtă Apromatco) a solicitat în contradictoriu cu societatea comercială Apromatco S.A. anularea hotărârii AGA a Apromatco din data de 15.04.2007 în temeiul art. 125 alin. 5 din Legea 31/1990 privind societățile comerciale.
7. Având în vedere faptul că prin Hotărârea Atacată, printre altele s-a decis închiderea procedurii prevăzută de Ordonanța 85/2006, subscrisa a formulat cerere de intervenție accesorie în favoarea pârâtei Apromatco, pentru susținerea interesului procesual al acesteia, respectiv menținerea Hotărârii Atacate ca legală și temeinică.
8. Pârâta Apromatco însă achiesează la pretențiile reclamantei Toma Aurica și solicită la rândul să admiterea cererii de chemare în judecată a reclamantei.
9. Subsemnata, ca intervenient accesoriu am învederat instanței de judecată faptul că există o înțelegere între reclamantă și pârâta Apromatco în dauna drepturilor subsemnatei și a celorlalți acționari ai Apromatco.
10. Mai mult, am probat în fața instanței de judecată conivența evidentă între cele două părți principale în proces pentru fraudarea drepturilor celorlalți acționari. Astfel, administratorul societății pârâte, Toma Marian este fratele reclamantei Toma Aurica. Mai mult, acționarul majoritar al Apromatco, societatea Eden LLC (care deține aprox. 75% din societatea Apromatco S.A.), are ca acționari în procente egale pe reclamanta Toma Aurica și pe soțul acesteia Grigoriu Adrian. În alte cuvinte, doamna Toma Aurica, care prin intermediul acționarului majoritar decide politica societății Apromatco S.A., numește administratorii, etc., dă în judecată societatea pe care o controlează, iar societatea controlată, în dauna intereselor acționarilor minoritari, achiesează la cererea de chemare în judecată a reclamantei!!!!!!
11. Prima instanță de fond, Tribunalul București, constatând conivența reclamantei cu pârta, refuză să ia act de achiesarea pârâtei, trece la judecata în fond și respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.
12. Reclamanta Toma Aurica declară apel, iar în cadrul termenului de apel, pârâta Apromatco introduce aderare la apel, deși prima instanță de fond respinsese în integralitate cererea de chemare în judecată a reclamantei!!!!

13. Curtea de Apel București, în temeiul unor erori de drept inexplicabile, (argumentând printre altele și faptul că subsemnata nu putea să pună concluzii contra poziției pârâtei Apromatco, care solicitase admiterea cererii reclamantei) admite ambele apeluri, desființează senința apelată și trimite cauza spre rejudecare primei instanțe de fond.

14. Având în vedere conivența intimă –pârâte, aceasta nu a mai declarat recurs, fapt care prin raportare la prevederile art. 56 din codul de procedură civilă a pus subsemnata în imposibilitatea de a putea să conteste hotărârea instanței de apel, blocându-se prin conivența părților accesul la justiție și încălcându-se astfel dreptul la un proces echitabil.

Având în vedere toate cele de mai sus, solicităm instanței de judecată să dispună sesiarea curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate sus menționată și, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. 5 din Legea Curții Constituționale, să dispună suspendarea prezentei cauze până la data la care Curtea Constituțională se va pronunța cu privire la constituționalitatea prevederii atacate.

Pentru Raluca Năstase
Avocat Mihail Otelea

rezerve față de această soluție, deoarece scopul interogatoriului este obținerea mărturisirii (recunoașterii), care, ca mijloc de probă, așa cum prevede art. 1204 C.civ., se poate opune părții ce a făcut-o, deci nu și altei părți din procesul respectiv. Rezultă că numai atunci când partea ar aprecia intervenția voluntară accesorie ca fiind potrivnică intereselor sale, instanța poate să încuviințeze interogatoriul. S-ar mai putea discuta dacă interogatoriul poate fi luat în cazul în care partea ar dori să probeze un fapt ce privește exclusiv raporturile juridice dintre ea și intervenient; iar răspunsul credem că este negativ, având în vedere că acel fapt nu ar ajuta la soluționarea pretenției ce formează obiectul litigiului. Pentru situația în care ar fi vorba de fapte în legătură cu pretenția supusă judecătii și care sunt cunoscute de o persoană, mijlocul procesual nu trebuie să fie intervenția voluntară accesorie, ci ascultarea acesteia ca martor.

Cererea de intervenție voluntară accesorie, fiind o simplă apărare în favoarea uneia din părțile între care s-a stabilit raportul juridic procesual inițial, se judecă întotdeauna împreună cu cererea introductivă de instanță. Această concluzie se desprinde și din interpretarea, per a contrario, a art. 63, alin. (2) C.proc.civ., care se referă numai la disjungerea de cererea de chemare în judecată a cererii de intervenție voluntară principală.

Hotărârile ce se va pronunța va fi opozabilă tuturor părților din proces, deci și intervenientului accesoriu.

Referitor la soluția ce se va da cu privire la cererea de intervenție voluntară accesorie, aceasta depinde de soluția ce se va pronunța asupra cererii de chemare în judecată, urmând a se distinge după cum tertul a intervenit în favoarea reclamantului sau a pârâtului, astfel:

- intervenția voluntară accesorie în sprijinul pârâtului se va admite dacă se respinge cererea de chemare în judecată, deoarece pârâtul nu a căzut în pretenții, așa încât apărarea tertului urmează a fi considerată utilă;
- în cazul în care se admite cererea principală, deci când pârâtul cade în pretenții, cererea de intervenție în favoarea acestuia se va respinge;
- intervenția voluntară accesorie în favoarea reclamantului se va admite în situația în care instanța admite cererea de chemare în judecată, întrucât reclamantul are castig de cauză, deci apărarea tertului i-a profitat;
- dacă însă se respinge cererea principală, va trebui să fie respinsă și intervenția în susținerea reclamantului, apărarea tertului neducând la castigarea litigiului de către partea pentru care s-a intervenit.

Întrucât intervenientul accesoriu nu preținde un drept propriu, stingerea judecătii cu privire la cererea introductivă de instanță antrenează în mod inevitabil și stingerea judecătii cu privire la cererea de intervenție voluntară accesorie. În consecință, dacă reclamantul renunță la judecată sau la dreptul subiectiv pretins, atunci cererea de intervenție făcută în favoarea sa rămâne lipsită de obiect; dacă pârâtul achieșează la pretențiile reclamantului, va rămâne lipsită de obiect cererea prin care tertul a intervenit în apărarea pârâtului (în ambele cazuri, nu va mai fi soluționată nici eventuala cerere de intervenție accesorie în favoarea părții de la care provine actul de dispoziție); dacă părțile inițiale sting litigiul printr-o tranzacție judiciară, în regulă generală, tertul nu va putea să solicite continuarea judecătii (totuși, dacă este cazul, tertul ar putea să învedereze instanței împrejurarea că părțile inițiale au încheiat tranzacția respectivă pentru a-i fraudă interesele, ipoteză în care instanța va refuza să ia act de tranzacția intervenită între părțile inițiale și va continua judecata pe fond); perimarea cererii de chemare în judecată își produce efectele și față de cererea de intervenție voluntară accesorie.